

Fővárosi Munkaügyi Bíróság
22.m.4620/2006/11.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr szakszervezet részéről ügyintézőként eljáró dr. Oláh Tamás jogtanácsos (1133 Budapest, visegrádi u. 116., levélcím: 1388 Budapest, Pf.: 52.) által képviselt **P. A. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) **alperes ellen költségtérítés megfizetése iránti perében** meghozta az alábbi:

í t é l e t e t

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg költségtérítés jogcímén 2.261,- Ft-ot (azaz kettőezer-kettőszázhatvanegy forintot), valamint ezen összeg után 2005. január 01-től a kifizetésig terjedően a törvényes kamatokat.

Ezt meghaladóan a bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 10.000,- Ft-ot (azaz tízezer forintot) perköltséggé.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a jelen bírósághoz benyújtott és a Fővárosi Bírósághoz címzett fellebbezésnek van helye.

A bíróság tájékoztatja a peres feleket, hogy a fellebbezési határidő lejárta előtt közösen kérhetik, hogy a bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el.

I n d o k o l á s

A bíróság a peres felek előadása és a csatolt iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes hivatásos szolgálati jogviszonyban áll az alperesi munkáltatóval, a felperes 2006. június 20-án szolgálati panaszt nyújtott be az alpereshez, amelyben kérte 2003. áprilisától kezdődően az alperest arra, hogy az OTP Bank Rt-nél vezetett bankszámlája

számlavezetési díját fizesse meg, illetve a bankszámla fenntartási költségeket, valamint évi 14 alkalommal az OTP Bank automatán keresztül történő pénzfelvételi díjnak az évi 2.000,- Ft-ot meghaladó részét.

A felperes szolgálati panaszát a BRFK IV. kerületi rendőrkapitánya megvizsgálta és azt felterjesztette a BRFK vezetéséhez, a főkapitány 2006. augusztus 22-én kelt határozatával a felperesi szolgálati panaszt elutasította.

A szolgálati panaszt elutasító határozat szerint a pénzbeli juttatás kifizetése és egyszeri felvétele nem jelenthet hátrányt a munkavállalónak, ezt ellentételezi az évi 2.000,- Ft-os költségtérítés, továbbá az alperesi álláspont szerint a bankkártya költségei, valamint a bankszámla vezetési díjjal kapcsolatos igény megalapozatlan, erre vonatkozóan jogszabályi kötelező rendelkezés nincsen. Hivatkozott még az alperes a Belügyi Érdekegyeztető Tanács, valamint a belügyminiszter között 2006. március 20-án létrejött megállapodásra, amely szerint a munkavállalói oldal elfogadta, hogy a munkáltató évi 2.000,- Ft erejéig köteles az átutalásból eredő többletköltségeket megtéríteni.

A felperes elsődleges kereseti kérelemként előterjesztette azt, hogy az alperes fizesse meg a felperesnek 2003. áprilisától kezdődően az OTP Bank Rt-nél vezetett lakossági folyószámlája számlavezetési díjának, bankszámla fenntartási költségének és évi 14 alkalommal az OTP Bank Rt. bank-automatán keresztül történő pénzfelvétel díjának az évi 2.000,- Ft-ot meghaladó részét. A felperes másodlagos kereseti kérelemként terjesztette elő azon igényét, hogy az alperes fizesse meg a túlszolgálat ellenértékét, mivel a felperes munkaidőben kell, hogy az illetményéhez hozzáférjen, ez pedig – amennyiben készpénzben történik az illetmény felvétele – az adott bankfióknál időt jelent, a túlszolgálat iránti igényt a felperes évente 12 órában terjesztette elő. E vonatkozásban a felperes betervezte a szolgálati panaszát is az alperesi munkáltató felé túlszolgálat kifizetése jogcímén, ezt az alperes elutasította 2007. április 27-én kelt határozatával. A felperes harmadlagos kereseti kérelemként terjesztette elő azon igényét, hogy költségtérítésként fizessen meg az alperesi munkáltató 2.261,- Ft-ot, e vonatkozásban az összecszerülésre nézve igényét 8. sorszám alatti iratában dolgozta ki. A perrel felmerülően kérte kamat és költség megfizetésére is kötelezni az alperest.

Az alperes mind az elsődleges, mind a másodlagos és harmadlagos kereseti kérelem elutasítását kérte azzal, hogy nem vitatta, hogy a harmadlagos kereseti kérelem tekintetében a 2003., 2004., 2005. és 2006-os években a felperes helyesen számolta ki az igényt, a 2.000,- Ft-os ellentételezésen túlmenően a pénzfelvételével kapcsolatban a felperesnek 2.2261,- Ft többletköltsége keletkezett. A perrel kapcsolatban költséginényt is előterjesztett, amelynek összegét 20.000,- Ft-ban határozta meg.

A felperes kereset az alábbiak miatt részben alapos.

A felperes a fentiek szerint szolgálati panaszt nyújtott be az alperes felé, amelyet az alperes 2006. augusztus 22-én elutasított, illetve a túlszolgálat vonatkozásában a felperesi igény elutasítására 2007. április 27-én került sor.

A Hszt. 117/A. § (1) bekezdése szerint a törvényi hatály alá tartozóknak a szolgálati viszonyukra tekintettel megillető valamennyi pénzbeli juttatást, az általuk meghatározott bankszámlára történő átutalással, bankszámla hiányában postai úton történik. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint a juttatás bankszámlára történő átutalása és egyszeri felvétele, illetve postai úton történő kifizetése a törvény hatálya alá tartozók részére költségtöbbletet nem okozhat.

A felperesi álláspont szerint az alperes köteles viselni a bankszámla vezetés díját, továbbá a bankkártya fenntartás költségeit, illetve valamennyi pénzbeli juttatás bankszámlára utalása és egyszeri felvételének költségét is. A bíróság álláspontja szerint a jogszabály egyértelmű rendelkezést a vonatkozásban, hogy a bankszámlára történő átutalás, illetve az összeg egyszeri felvétele költségtöbbletet nem okozhat. A bankszámlára történő átutalás a felek egyező előadása szerint az alperes terhére esett és esik, illetve az ezzel kapcsolatos valamennyi banki művelet költségét az alperes téríti, illetve fedezi. A jogszabály a vonatkozásban nem tartalmaz rendelkezést, hogy a munkáltatónak kellene viselnie a bankszámla vezetési, illetve bankkártya használatával kapcsolatos valamennyi díjat. A felperes maga döntötte el azt, hogy bankkártyát vesz igénybe, mint banki szolgáltatást, és ezen bankkártyát nem csak az illetmény felvételéhez, hanem egyéb banki műveletek elvégzéséhez is használja. Ugyanez vonatkozik a bankszámla-vezetési díjra is, hiszen a felperes a bankszámláról teljesít átutalásokat, illetve igénye veszi és felhasználja a bank által e vonatkozásban rendelkezésére bocsátott lehetőségeket.

A bíróság egyetértett azon alperesi állásponttal, hogy a jogszabályban kategórikusan meghatározásra került az, hogy kizárólag a juttatás egyszeri felvétele az, ami költségtöbbletet a hivatásos állományúnak nem okozhat. Ennek ellentételezésére egyébként intézkedés is történt, hiszen a személyi jövedelemadóról szóló törvény I. számú melléklete rendelkezik arról, hogy 2.000,- Ft az, ami adómentesen kifizethető költségtérítésként. Nem vitatott, hogy a perbeli időszakban ezen 2.000,- Ft kifizetésre került a felperesnek, mint ahogy az sem, hogy a belügyi közlönyben megjelent 15/2006. (BK. 8.) BM utasítás VI. 6. pontja szerint egyéb költségtérítésként lett meghatározva az, hogy az illetménynek pénzügyintézetnél nyitott bankszámlára történő – törvény által kötelezően előírt – átutalásából adódó többletköltségeket a munkáltató a külön jogszabályban előírt legmagasabb adómentes mértékben (évi 2.000,- Ft) köteles megtéríteni az érintettnek legkésőbb 2006. december 31-ig. A fentiek alapján a bíróság meglapozatlannak tekintette azon felperesi igényt, hogy az alperes fizesse meg részére a bankszámla vezetéssel, a bankkártya használatával és az illetmény többszöri felvételével kapcsolatos költségeket, illetve a felperesnél e vonatkozásban felmerülő többlet kifizetéseket.

A felperes 8. sorszám alatt terjesztette elő azon okiratát, amely tartalmazta a bankszámla kivonatok másolatát a perbeli időszakra vonatkozóan, valamint azt a kimutatást, amelyből megállapítható, hogy a felperes számára milyen költséget okozott az illetménye vagy egyéb járandósága bankszámlára történő utalását követő első pénzfelvétel, az összeg mértékétől függetlenül. A felperes azonban hangsúlyozta, hogy

ez csak a bankszámlára történő utalást követő első pénzfelvétel költségére vonatkozik, és nem a teljes juttatás egyszeri egyösszegű felvételére. Álláspontja szerint ezen utóbbi fordulat, ami jelen esetben alkalmazható lenne az idézett jogszabályhely alapján.

Az összegszerűség oly módon került meghatározásra, hogy a 2003. évben a felperesnél 1.123,- Ft, 2004-es évben 2.171,- Ft, a 2005-ös évben 3.022,- Ft, a 2006-os évben pedig 3.068,- Ft költség keletkezett. A 2.000 Ft-on felüli rész az említett perbeli időszakra, vagyis a négy évre vonatkoztatva pedig 2.261,- Ft volt, ami ténylegesen az illetmény felvételével kapcsolatban további, illetve plusz költségként keletkezett.

A bíróság ezen összeg erejéig adott helyt a felperesi keresetnek, amely egyező a felperes harmadlagos kereseti kérelmével. A bíróság a középídőtől kezdődően rendelkezett a törvényes kamatokról is.

A bíróság a felperes túlszolgálat iránti igényével kapcsolatos kereseti kérelmét elutasította azzal, hogy a bíróság álláspontja szerint a Hszt. 87. § (1) bekezdése tartalmazza azt, hogy ha a szolgálat érdeke vagy rendkívüli eset szükségessé teszi, a hivatásos állomány tagja a 84. §-ban meghatározott szolgálatteljesítési időn túl, valamint a munkaszüneti és pihenőnapon is kötelezhető arra, hogy szolgálatot teljesítsen (túlszolgálat), illetőleg meghatározott ideig és helyen arra készen álljon. Nem minősül túlszolgálatnak az ügyeleti-, ór- és készenléti szolgálat, valamint a gyakorlaton való részvétel.

A Hszt. 88. § (1) bekezdése szerint a második és harmadik bekezdés szerinti túlszolgálatot az6 állományilletékes parancsnoknak írásban kell elrendelnie és a teljesített túlszolgálatról nyilvántartást kell vezetni.

Az idézett jogszabályhelyek egyértelműen rögzítik, milyen esetekben rendelhető el túlszolgálat, így a szolgálati panaszban, illetve a kereseti kérelemben előterjesztett pénzfelvételként egy óra túlmunka, illetve túlszolgálat megalapozatlan, illetve annak a fentiek szerint jogszabályi alapja sincsen. A bíróság e vonatkozásban szükségesnek tartja azt is megjegyezni, hogy valószínűtlen és valószerűtlen, hogy a felperes szolgálati idejében, illetve azt követően mintegy túlszolgálatként jutott hozzá az illetményéhez, ez teljesen életszerűtlen és elfogadhatatlan azzal, hogy a fentiek szerint ezen igénynek jogszabályi alapja sincsen.

A bíróság a fentiek szerint a felperesi keresetnek részben helyt adott azzal, hogy a felperes bizonyította a perben, hogy a pénz felvételével kapcsolatban neki milyen többletköltsége keletkezett az évi 2.000,- Ft-os juttatáson túlmenően. Ezen összegszerű kérelmet az alperes is elfogadta azzal, hogy nem vitatta, hogy a becsatolt bankszámla kivonatok alapján a felperes helyesen számolta ki ezen többletköltséget.

Az alperesnek perköltségigénye is volt, amelyet 20.000,- Ft-ban határozott meg. A bíróság a pernyertesség és a pervesztesség arányát figyelembe véve kötelezte a felperest perköltség megfizetésére azzal, hogy az alperes által meghatározott összegszerűséget eltúlzottnak és indokolatlannak tekintette, ezért az leszállította 10.000,- Ft-ra.

A bíróság a perköltség viseléséről és összegéről a Pp. 78. § (1) bekezdése, illetve 81. §-a alapján rendelkezett.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 233. és 358. §-ai biztosítják.

Budapest, 2007. szeptember 17.

az aláírásban akadályozott
Surányi klára és Vindics Lajosné
ülnökök helyett is

dr. Matók Ágnes sk.
a tanács elnök